

Ил. Енчевъ

Воденичарътъ и неговия слуга

Живѣлъ нѣкога воденичаръ съ своя слуга.

Веднажъ слугата направилъ голѣма грѣшка въ работата си. Воденичарътъ силно се разгнѣвилъ, и искалъ да го накаже много строго.

Но не намиралъ подходящо наказание, което да удовлетвори неговия гнѣвъ. Най-после наумилъ да върже слугата си презъ нощта голъ и да го остави на комаритѣ да му пиятъ кръвта.

Решилъ и го сторилъ.

Следъ полунощъ воденичарътъ се пробудилъ, размислилъ за своя слуга и пожелалъ да иде да го види. Когато билъ вече при него, той видѣлъ че цѣлото тѣло на нещастника било покрито тѣй гжсто комаръ до комаръ, щото нѣмало мѣсто за други, които хвърчели наоколо на голѣмъ орлякъ и бръмчели съ своитѣ тънки гласове. Комаритѣ жадно смучели кръвта на беззащитния човѣкъ.

Като гледалъ това воденичарътъ съжалилъ слугата си и се опиталъ съ ржце да отпжди комаритѣ.

— Не, господарю, — казалъ съ мжка слугата — не отпждайте тия, защото по-гладни ще дойдатъ!

